

สิทธิในการแปลและการทำซ้ำซึ่งหนังสือตามกฎหมายภายในของประเทศต่าง ๆ

เมื่อมีการรับรองกฎหมายลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศแล้ว ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาต่าง ๆ ก็จะนำมาบัญญัติเป็นกฎหมายภายใน เพื่อใช้บังคับในอาณาเขตประเทศของตน โดยบทบัญญัติที่เป็นกฎหมายภายในของแต่ละประเทศก็มักจะบัญญัติหลักเกณฑ์ตามที่ตนมีพันธกรณีตามอนุสัญญาแต่ละฉบับนั้น ๆ ในตัวอนุสัญญาเบอร์นซึ่งมีหลายฉบับ ดังนั้นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาต่างฉบับกัน จึงมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ต่างกัน ซึ่งทั้งนี้ก็หมายความรวมถึง สิทธิในการแปลและการทำซ้ำด้วย และในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาประเทศที่พัฒนาแล้วก็มีหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันไปเลย ตามพันธกรณีที่ตนผูกพันอยู่ สำหรับอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ดูเหมือนจะมีลักษณะแตกต่างกันเล็กน้อย ที่แตกต่างกันส่วนมากมักจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว กับประเทศที่กำลังพัฒนา และมีบางประเทศที่ได้ยึดถือพันธกรณีอยู่ ๒ อนุสัญญา ก็จะมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่แตกต่างกันไปเลย โดยบัญญัติหลักเกณฑ์หนึ่งสำหรับประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น และบทบัญญัติอีกแบบที่ใช้กับประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ดังนั้นการพิจารณากฎหมายภายในของแต่ละประเทศ จึงจำต้องพิจารณาถึงพันธกรณีที่มีอยู่ต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศด้วย

ส่วนใหญ่แล้วบรรดากฎหมายภายในของประเทศต่าง ๆ มักจะกำหนดหลักเกณฑ์การคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไปอยู่กับลิขสิทธิ์ในประเทศ เช่น สาธารณรัฐศรีลังกา, ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือญี่ปุ่น เป็นต้น โดยในส่วนที่เหมือนกันที่รวบรวมกัน แต่ในบทบัญญัติที่แตกต่างกันจะบัญญัติเป็นข้อยกเว้นสำหรับงานสร้างสรรค์ต่างประเทศไว้เป็นอีกส่วนหนึ่ง และมีบางประเทศที่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก เช่น ประเทศอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีความผูกพันกับกฎหมายลิขสิทธิ์ภายในอยู่คือ นำลิขสิทธิ์ภายในมาใช้ประกอบควยนั้นเอง

สิทธิในการแปลและการทำซ้ำ ซึ่งหนังสือต่างประเทศตามกฎหมายภายในของ ประเทศต่าง ๆ นี้ ได้แบ่งแยกพิจารณาออกเป็น ๔ กลุ่ม ตามพันธกรณีของแต่ละประเทศ ผู้กัมปอยู่ คือ กลุ่มประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น กลุ่มประเทศอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล กลุ่มประเทศที่เป็นภาคีอนุสัญญาทั้งสองฉบับ และกลุ่มอื่น ๆ ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ

ประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น

ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น นี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันมากที่สุด ซึ่งในการพิจารณาควรจะได้พิจารณาในกลุ่มของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาทั้งสองฉบับ ประกอบด้วย โดยในหัวข้อนี้จะพิจารณาเฉพาะประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น ฉบับะเดียวเท่านั้น คือ

ก. สาธารณรัฐศรีลังกา กฎหมายภายในเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ของสาธารณรัฐศรีลังกา นี้ ก็คือ Code of Intellectual Property Act (No. 52 of 1979) โดยลงพิมพ์ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ของสาธารณรัฐศรีลังกา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๙ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒ มกราคม ค.ศ. ๑๙๘๐ (พ.ศ. ๒๕๒๒) นำสังเกตว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่รวมทรัพย์สินทางปัญญาทุกอย่าง คือ รวมถึงอุตสาหกรรมสมบัติควบ (๒๖: ๒๐๖)

๑. พันธกรณี ประเทศสาธารณรัฐศรีลังกา ได้เป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๒) โดยเป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น ฉบับ Rome Act, ค.ศ. ๑๙๒๘ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๒) ในภาคสาระ บัญญัติ (Substance) และฉบับ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ในภาคบริหาร (Adminstration) มาตรา ๒๒ ถึง ๓๘ และอยู่ในชั้น (Class chosen) ๗ (๒๗: ๒๑)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายฉบับนี้ ได้รับรองหลักของลิขสิทธิ์ ระหว่างประเทศไว้ในส่วนที่ ๒ ลิขสิทธิ์ บทที่ ๒ มาตรา ๒๒ กล่าวคือ (๒๖: ๒๑๐)

มาตรา ๒๒ (ขอบเขตการวิจัย) ในส่วนนี้ จะใช้กับ

(a) งานของผู้สร้างสรรค์ที่มีสัญชาติ หรือมีถิ่นที่อยู่ประจำในประเทศ ศรีลังกา, หรือ

(b) งานที่ได้โฆษณาครั้งแรกในประเทศศรีลังกา ทั้งนี้ไม่ว่าผู้สร้างสรรค์จะมีสัญชาติ หรือถิ่นที่อยู่ใดก็ตาม, หรือ

(c) งานทุกประเภท ซึ่งได้กำหนดโดยสนธิสัญญาที่มีผลบังคับภายใน ก็จะได้รับคุ้มครอง และรวมถึงงานศิลปะพื้นบ้าน (Folklore) ของประเทศ ศรีลังกา ด้วย

๓. สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือตามกฎหมายภายใน ของสาธารณรัฐศรีลังกา ได้บัญญัติไว้ ดังนี้ คือ (๒๖: ๒๐๗ - ๒๐๘)

มาตรา ๘ (งานที่ได้ตามมา)

(๑) สิ่งดังต่อไปนี้ จะได้รับการคุ้มครองเหมือนงานแรกเริ่ม

(a) การแปล, การดัดแปลง ...

...

(๒) การคุ้มครองงานต่าง ๆ ตามข้อ (๑) จะต้องไม่เป็นการเสียหายต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานที่ได้รับการคุ้มครองนั้น

มาตรา ๑๐ (สิทธิทางเศรษฐกิจ) ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ - ๑๖ ผู้สร้างสรรค์งานที่ได้รับการคุ้มครองจะมีสิทธิพิเศษที่จะทำหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำสิ่ง ดังต่อไปนี้ ทั้งหมดหรือบางส่วน คือ

(a) ทำงานขึ้นมาอีก

(b) ทำการแปล, ดัดแปลง, จัดระเบียบ หรือการเปลี่ยนแปลงรูปงาน ...

มาตรา ๑๕ (ข้อจำกัดสิทธิในการแปล) หากงานต่าง ๆ ไม่เคยโฆษณา
ในภาษาสิงหล หรือภาษาทมิฬ ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก
ในภาษาแรกเริ่มทำการแปลและโฆษณาคำแปลงานดังกล่าว ในภาษาสิงหลหรือภาษาทมิฬ
จะชอบด้วยกฎหมาย แมว่าจะมิได้รับอนุญาตและจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นการเสื่อมสิทธิการวิชัยประโยชน์ของมาตรา ๑๑*

๔. สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือ สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือตามกฎหมาย
สาธารณรัฐศรีลังกา ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วข้างต้นและยังได้ให้
คำจำกัดความ และขอยกเว้นสิทธิในการทำซ้ำคือ (๒๖: ๒๐๖ - ๒๐๘)

มาตรา ๖ ในส่วนนี้

"การทำซ้ำ" หมายความว่า การทำสำเนางานวรรณกรรม
ศิลปกรรม หรือวิทยาศาสตร์กรรมหนึ่งฉบับหรือมากกว่าในลักษณะรูปแบบต่าง ๆ และ
หมายความรวมถึง การบันทึกเสียงหรือภาพต่าง ๆ ด้วย

มาตรา ๑๓ (การใช้โดยธรรม) การใช้งานที่ได้รับการคุ้มครอง
ดังต่อไปนี้ในภาษาแรกเริ่มหรือภาษาแปล ย่อมกระทำได้โดยปราศจากความยินยอมของ
ผู้สร้างสรรค์

(๖) ในกรณีของบทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร เกี่ยวกับบังจรรยา
เศรษฐกิจการเมือง หรือศาสนา ... การทำซ้ำบทความหรืองานในหนังสือพิมพ์ ...
หากมีได้กล่าวถึงในบทความนั้นขณะที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก ... โดยแสดงเงื่อนไข
การห้ามใช้ แต่จะต้องอ้างที่มาของงานไว้ด้วย

ข. สาธารณรัฐประชาชนคองโก กฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ของสาธารณรัฐ
ประชาชนคองโก คือ Law on Copyright and Neighboring Right (No.24/82
of July 7, 1982) โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ (พ.ศ.๒๕๒๕)
(๒๘: ๒๐๑)

* มาตรา ๑๑ เป็นเรื่องของกรรมสิทธิ์

๑. พันธกรณี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนคองโก ได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น์ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๖๒ (พ.ศ. ๒๕๐๕) โดยในปัจจุบันเป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น์ ฉบับ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ ทั้งฉบับ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) (๒๗: ๒๐)

๒. สิทธิระหว่างประเทศ กฎหมายฉบับนี้ ได้รับรองหลักของสิทธิระหว่างประเทศไว้ในมาตรา ๒ กล่าวคือ (๒๘: ๒๐๑)

มาตรา ๒ ส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งสาธารณรัฐประชาชนคองโก เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาอยู่ด้วย งานที่มีได้เป็นงานประเภทต่าง ๆ ข้างต้น จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ หากประเทศผู้ถือลิขสิทธิ์แรกเริ่มมีสัญชาติ หรือมีถิ่นที่อยู่ประจำนั้น ไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่งานของคนสัญชาติคองโก แต่อย่างไรก็ตาม ความสมบูรณ์ และการสร้างงานของเขาอาจจะได้รับการเคารพ

ซึ่งประเทศที่ได้ให้ความคุ้มครองต่างตอบแทนตามวรรคก่อนจะได้ประกาศโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

๓. สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ ตามกฎหมายสาธารณรัฐประชาชนคองโก ได้บัญญัติไว้ ๒ มาตราด้วยกัน คือ

มาตรา ๒๘ ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๓๓ ถึง ๓๖ ผู้สร้างสรรค์งานที่ได้รับการคุ้มครอง จะมีสิทธิพิเศษที่จะทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นกระทำการดังต่อไปนี้ คือ

ทำซ้ำซึ่งงานในรูปแบบต่าง ๆ และรวมถึงการทำฟิล์มภาพยนตร์ หรือ โสตทัศนวัสดุ โดยแพร่ออกสู่สาธารณะ

...

ทำการแปล คัดแปลง จัดระเบียบ หรือการเปลี่ยนรูปอื่น ๆ ซึ่งงาน

...

* เป็นเรื่องเกี่ยวกับ งานของคนสัญชาติคองโก หรือโฆษณาครั้งแรกในประเทศคองโก ซึ่งจะได้รับความคุ้มครอง (มาตรา ๑)

มาตรา ๓๕ ตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๘ จะเป็นการแปลโดยชอบด้วยกฎหมาย แมวว่าจะมิได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ ทำการแปลงานในภาษาฝรั่งเศส และโฆษณาคำแปลภายในอาณาเขตของสาธารณรัฐประชาชนคองโก ภายใต้ใบอนุญาตที่ได้รับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๔. สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือ สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือตามกฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนคองโกนี้ ได้บัญญัติไว้ ๒ มาตรา เช่นกัน คือ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ ดังที่กล่าวไว้แล้วในเรื่องของสิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ และมาตรา ๓๖ คือ

มาตรา ๓๖ ตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๘ จะเป็นการทำซ้ำโดยชอบด้วยกฎหมาย แมวว่าจะมิได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ หากทำซ้ำซึ่งงานและโฆษณางานครั้งนั้น ภายในอาณาเขตของสาธารณรัฐประชาชนคองโก ภายใต้ใบอนุญาตที่ได้รับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

น่าสังเกตว่า จากบทบัญญัติในเรื่องของสิทธิในการแปลและการทำซ้ำซึ่งหนังสือตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของสาธารณรัฐประชาชนคองโกนี้ ได้ใช้ระบบออกใบอนุญาตแต่ก็มีได้บัญญัติวิธีการ หรือขอบเขตของใบอนุญาตไว้แต่ประการใด ซึ่งเข้าใจว่าจะออกมาเป็นระเบียบของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตนั่นเอง และหลักเกณฑ์คงจะมีลักษณะเหมือนกับบทบัญญัติของอนุสัญญาเบอร์น ฉบับ Paris Act, ค.ศ. ๑๘๘๑

ประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล

ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ดูเหมือนจะมีลักษณะที่ต่างกันในเรื่องของสิทธิในการแปลและการทำซ้ำน้อยมาก ลักษณะที่แตกต่างที่สำคัญก็คือ ประเทศที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งได้รับสิทธิพิเศษในเรื่องการแปลและการทำซ้ำ และในหัวข้อนี้คงพิจารณาเฉพาะประเทศที่เป็นภาคีเฉพาะอนุสัญญานับนี้ นับแต่บัดนี้เท่านั้น คือ

ก. ประเทศโคลัมเบีย กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศโคลัมเบีย คือ Law on Copyright (No. 23 of January, 1982) โดยลงพิมพ์ใน Diario Oficial

ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๘๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) (๒๘: ๒๘๖)

๑. พันธกรณี ประเทศโคลัมเบียได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) โดยเป็นภาคีฉบับแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ (๓๐: ๒)

๒. สิทธิในการแปล กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดสิทธิในการแปลเป็นหลักทั่วไปไว้ในมาตรา ๑๒ ถึง ๑๔ และยังกำหนดข้อจำกัดสิทธิในการแปลไว้ในบทที่ ๔ ว่าด้วยเรื่องงานสร้างสรรค์ต่างประเทศ ตั้งแต่มาตรา ๔๕ ถึง ๕๗ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๒๘: ๒๘๘ - ๒๙๒)

มาตรา ๑๒ ผู้สร้างสรรค์จะได้รับการคุ้มครองงานสร้างสรรค์ที่มีสิทธิพิเศษที่จะทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นทำ ดังต่อไปนี้ คือ

(a) ทำซ้ำงาน

(b) แปล, คัดแปลง, จัดเรียบเรียง ...

...

มาตรา ๑๓ ผู้แปลงานวิทยาศาสตร์กรรม, วรรณกรรม หรือศิลปกรรม โดยได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์หรือผู้รับมรดก จะได้รับความคุ้มครองให้มีสิทธิในงานแปลนั้น แต่อย่างไรก็ตาม การนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนจะต้องอ้างถึงชื่อผู้สร้างสรรค์และชื่อเรื่องของงานแรกเริ่มด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้แปลงานที่หมดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ จะเป็นผู้สร้างสรรค์ในงานแปลนั้น แต่จะต้องไม่ทำคำแปลให้แตกต่างไปจากงานเดิม ลิขสิทธิ์ในงานแปลแต่ละอันจะต้องแยกเป็นของแต่ละผู้แปลที่ทำการแปล

มาตรา ๔๕ การแปลงานในภาษาสเปน และโฆษณาคำแปลงานในประเทศโคลัมเบีย โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ จะชอบด้วยกฎหมายแม้จะมีได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์ ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขตามบทบัญญัติในมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๔๖ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก บุคคลหรือนิติบุคคลต่าง ๆ ของประเทศโคลัมเบีย อาจได้รับใบอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการแปลงานดังกล่าวในภาษาสเปน และโฆษณาคำแปลด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้งานที่จะทำการแปลในภาษาสเปนนั้นจะต้องไม่เคยได้รับการโฆษณาโดยเจ้าของสิทธิในการแปล หรือโดยได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการแปล ในระยะเวลาดังกล่าวนั้น

มาตรา ๔๗ ก่อนที่จะได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติของมาตราก่อน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพิจารณาถึง

(a) ไม่เคยมีการแปลงานนั้นในภาษาสเปน โฆษณาด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นโดยเจ้าของสิทธิในการแปลหรือได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการแปลหรือการทำซ้ำนี้ในภาษาดังกล่าวใดหมดไปแล้ว

(b) ผู้ขอใบอนุญาตจะต้องได้ยื่นคำขออนุญาตและได้รับคำปฏิเสธการใช้ลิขสิทธิ์จากเจ้าของสิทธิในการแปล หรือภายหลังการไต่ความพยายามแล้ว แต่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิพบ

(c) ในขณะที่เดียวกันกับที่ส่งคำขออนุญาตตามข้อ (b) ผู้ขอรับใบอนุญาตได้แจ้งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์แห่งชาติหรือระหว่างชาติ ที่ได้ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้ โดยรัฐบาลของประเทศซึ่งเชื่อว่าผู้พิมพ์ผู้โฆษณางานที่จะทำการแปลนั้นมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น

(d) ในกรณีไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิในการแปลพบ ผู้ขอใบอนุญาตจะต้องส่งสำเนาคำขออนุญาตโดยทางไปรษณีย์อากาศ แก่ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาซึ่งปรากฏชื่อในงาน และ ส่งสำเนาคำขออนุญาตอีกฉบับแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์แห่งชาติหรือระหว่างชาติ หรือในกรณีที่ไม่มีศูนย์ดังกล่าวให้ส่งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์ระหว่างชาติของยูเนสโก

มาตรา ๔๘ จะไม่มีการออกใบอนุญาต หากการไม่ทราบตัวเจ้าของสิทธิในการแปล หรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการแปลนั้นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๔๘ จะไม่มีการออกใบอนุญาต จนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลา ๖ เดือน ภายหลังจากระยะเวลา ๗ ปี ตามมาตรา ๔๖ ระยะเวลาดังกล่าวจะนับตั้งแต่วันที่ผู้ขออนุญาตได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในมาตรา ๔๗ (b) และ (c) หรือในกรณีที่ไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการแปล ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ขออนุญาตได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ (a) ของมาตราเดียวกัน

มาตรา ๕๐ สำหรับงานที่มีภาพประกอบเป็นส่วนใหญ่ จะได้รับใบอนุญาตเฉพาะ เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วน ตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๑ จะไม่มีการออกใบอนุญาต เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้ถอนสำเนา งานทั้งหมดออกจากการหมุนเวียนในตลาด

มาตรา ๕๒ บรรดาใบอนุญาตตามมาตรา ก่อน ๆ นี้

(a) จะออกได้เฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อการสอน, การศึกษา หรือ การค้นคว้าวิจัย งานตามใบอนุญาตเท่านั้น

(b) จะต้องโฆษณาด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น เฉพาะภายในอาณาเขตของประเทศเท่านั้น

(c) จะต้องไม่นำสำเนางานที่ทำตามใบอนุญาต ออกนอกประเทศ

(d) จะไม่มีสิทธิพิเศษ (non - exclusive)

(e) จะไม่สามารถโอนสิทธิในใบอนุญาตต่อกันได้

มาตรา ๕๓ ใบอนุญาตตามมาตราข้างต้น จะต้องกำหนดค่าตอบแทน ที่เป็นธรรมแก่เจ้าของสิทธิในการแปล โดยจะต้องสอดคล้องกันกับมาตรฐานตามปกติของ ค่าลิขสิทธิ์ที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างบุคคลในประเทศโดยอิสระ (โดยไม่ใช้ระบบใบอนุญาต) กับเจ้าของสิทธิในการแปลในประเทศแล้ว (ประเทศของเจ้าของสิทธิในการแปล)

มาตรา ๕๔ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะออกคำสั่งยกเลิกใบอนุญาตได้ หาก การแปลนั้นไม่ถูกต้อง และหากมิได้พิมพ์สิ่งต่อไปนี้ลงบนสำเนางานทั้งหมด

(a) ชื่อเรื่องเดิม และชื่อของผู้สร้างสรรค์

(b) ทำการประกาศในภาษาสเปนบนสำเนางานแสดงว่า สำหรับชายหรือจำหน่ายแจกเฉพาะในอาณาเขตของประเทศเท่านั้น

(c) ในกรณีทำงานแรกเริ่มได้โฆษณาด้วยสัญลักษณ์สงวนลิขสิทธิ์ (Copyright notice) ก็จะต้องพิมพ์สัญลักษณ์ดังกล่าวนี้ด้วย

มาตรา ๕๕ ใบอนุญาตจะสิ้นสุดลงหากการแปลในภาษาสเปนที่ได้โฆษณาโดยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ในเนื้อหาเดียวกันกับการแปลที่ได้โฆษณาตามใบอนุญาตนั้น โดยเจ้าของสิทธิในการแปลหรือโดยได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการแปลในประเทศ ด้วยราคาที่ เป็นธรรมตามการซื้อขายแลกเปลี่ยนงานในลักษณะเดียวกัน บรรดาสำเนาที่ได้ทำเสร็จสิ้นก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นสุดลง ยังคงจำหน่ายแจกต่อไปได้ จนกว่าจะหมด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตตามมาตราดังกล่าวข้างต้น อาจออกใบอนุญาตแก่องค์การแพร่เสียงแพร่ภาพภายในประเทศ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

(a) การแปลได้ทำจากสำเนา และได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(b) การแปลได้ทำเฉพาะสำหรับใช้ในกรณีการแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับการสอน หรือสำหรับเผยแพร่เฉพาะการค้นคว้าวิจัยทางเทคนิค หรือทางวิทยาศาสตร์ของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะอาชีพ

(c) การแปลได้ใช้เฉพาะตามวัตถุประสงค์ตามขอ (b) ตลอดถึงการทำการแพร่เสียงแพร่ภาพโดยชอบและมุ่งหมายการรับในประเทศ ทั้งนี้รวมถึงการแพร่เสียงแพร่ภาพทางสายของการบันทึกเสียงหรือภาพที่ทำโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีวัตถุประสงค์ในการแพร่เสียงแพร่ภาพอย่างเดียว

(d) สิ่งบันทึกเสียงหรือภาพของคำแปล ไม่สามารถใช้ได้โดยองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพอื่น ๆ นอกจากมีสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศ

(e) การทำการแปลทั้งหมดข้างต้น จะต้องมิได้มีวัตถุประสงค์ในทางการค้า

มาตรา ๕๗ โบนัสจากอาชีพการแพร่เสียงแพร่ภาพท้องถิ่น ภายใต้งบเงื่อนไขทั้งหมดตามมาตราดังกล่าวข้างต้นแก่การแปลงงานโสตทัศนูปกรณ์ (Audiovisual fixation) จากงานร่วมกัน ซึ่งได้ทำและโฆษณาสำหรับวัตถุประสงค์ ในการใช้ในระบบเกี่ยวกับการสอนแต่เพียงอย่างเดียว

๓. สิทธิในการทำซ้ำ กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติสิทธิในการทำซ้ำโดยทั่วไปไว้ใน มาตรา ๑๒ ดังที่ได้อธิบายไว้แล้วในเรื่องสิทธิในการแปล และนอกจากนี้ยังได้บัญญัติ ข้อจำกัดของสิทธิในการทำซ้ำสำหรับงานต่างประเทศไว้ในบทที่ ๔ ว่าด้วยเรื่องงาน สรรสร้างต่างประเทศ ตั้งแต่มาตรา ๕๘ - ๗๑ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๒๘: ๒๘๒ - ๒๘๓)

มาตรา ๕๘ บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลอาจได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าหน้าที่มีอำนาจ ให้ทำซ้ำและโฆษณางานเฉพาะครั้งเดียววิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำใน รูปแบบอื่น ภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้

จะไม่มี การอนุญาต จนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลาใดเวลาหนึ่งดังต่อไปนี้ นับตั้งแต่วันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรกของงานที่ได้รับใบอนุญาต

(a) ๓ ปี สำหรับงานทางวิชาการและทางวิทยาศาสตร์กายภาพ และวิทยาศาสตร์ฟิสิกส์ ทั้งนี้ให้รวมถึงคณิตศาสตร์ด้วย

(b) ๗ ปี สำหรับงานนวนิยาย ภาพยนตร์ อนุกรม หรืองาน คนตรีกรรม และสำหรับงานหนังสือศิลปะ

(c) ๕ ปี สำหรับงานอื่น ๆ

มาตรา ๕๙ ก่อนออกใบอนุญาต เจ้าหน้าที่มีอำนาจจะต้องพิจารณา ว่า

(a) ไม่มีการจำหน่ายแจกโดยเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ หรือโดย การมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำด้วยวิธีการพิมพ์ หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นนั้น ภายในประเทศแก่สาธารณชนทั่วไปหรือใช้ในระบบเกี่ยวกับการสอน ในราคาที่เป็นธรรมกับ

การซื้อขายแลกเปลี่ยนกันตามปกติในประเทศ ในงานลักษณะคล้ายคลึงกันหรือภายใน
เงื่อนไขเดียวกัน หรือสำเนางานนั้นไม่เคยขายในประเทศในระยะเวลาติดต่อกันน้อยกว่า
๖ เดือน

(b) ผู้ขอใบอนุญาตต้องแสดงว่า ได้ขออนุญาตและได้รับคำปฏิเสธ
การอนุญาตจากเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ หรือภายหลังจากที่ได้ใช้ความพยายามแล้วแต่
ไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำพบ

(c) ในเวลาเดียวกันขณะที่ร้องขอตามข้อ (b) ผู้ขออนุญาตได้แจ้ง
แก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์แห่งชาติหรือระหว่างชาติที่ได้จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลของประเทศที่เชื่อ
ใจว่าผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาที่ทำชำนานนั้นมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น

(d) หากไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำพบ ผู้ขออนุญาต
จะต้องส่งสำเนาคำขออนุญาตทางไปรษณีย์อากาศลงทะเบียนแก่ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ซึ่งปรากฏ
ชื่อในงานและสำเนาอื่น ๆ แก่ศูนย์ข่าวสารตามข้อ (c) ของมาตรฐาน หรือในกรณีที่ไม่มี
ศูนย์กลางกล่าวให้ส่งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์ระหว่างชาติของยูเนสโก

มาตรา ๖๐ จะไม่ได้รับใบอนุญาต หากการไม่ทราบตัวหรือที่อยู่ของ
เจ้าของสิทธิในการทำซ้ำโดยไปรษณีย์

มาตรา ๖๑ ในกรณีระยะเวลา ๓ ปี ตามข้อ (a) วรรค ๒ ของ
มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตจะยังไม่ได้รับจนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันที่
ผู้ขออนุญาตได้ยอมปฏิบัติตาม ข้อ (a), (b) และ (c) ของมาตรา ๕๘ หรือกรณีไม่
ทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ ในนับแต่วันที่ผู้ขออนุญาตได้ปฏิบัติตามข้อ
(d) ของมาตรา ๕๘

มาตรา ๖๒ ในกรณีระยะเวลา ๗ ปี หรือ ๕ ปี ตาม (b) และ (c)
ของมาตรา ๕๘ และเมื่อไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ จะไม่ได้รับ
ใบอนุญาตจนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลา ๓ เดือน นับแต่วันที่จัดส่งสำเนาคตามข้อ (d) ของ
มาตรา ๕๘

มาตรา ๖๓ จะไม่ได้รับใบอนุญาต หากในระหว่างระยะเวลา ๖ เดือน หรือ ๓ เดือนตามมาตรา ๖๑ และ ๖๒ ได้มีการจำหน่ายแจกหรือขายตามข้อ (a) ของมาตรา ๕๕

มาตรา ๖๔ จะไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้ยื่นคืนสำเนา งานซึ่งเหมือนกับงานที่ใคร่ขอรับใบอนุญาตจากการหมุนเวียนในตลาด

มาตรา ๖๕ เมื่อการทำซ้ำในครั้งซึ่งได้มีการขอใบอนุญาตตามมาตรา ข้างต้นเป็นงานแปล จะได้รับใบอนุญาตเมื่อการแปลนั้นได้ทำในภาษาสเปน และได้ โฆษณาโดยเจ้าของสิทธิในการแปล หรือโดยการมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการแปล

มาตรา ๖๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕

(a) จะใช้ได้เฉพาะสำหรับใช้ในระบบเกี่ยวกับการสอนเท่านั้น

(b) ภายใตบทบัญญัติในมาตรา ๗๐ จะอนุญาตได้เฉพาะการโฆษณา ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ในราคาที่เป็นธรรมกับการแลกเปลี่ยนตาม ปกติในประเทศในงานที่คล้ายคลึงกัน

(c) จะอนุญาตให้โฆษณาได้เฉพาะในอาณาเขตของประเทศและจะไม่นำสำเนางานที่ได้ตามใบอนุญาตออกนอกประเทศ

(d) จะไม่มีสิทธิพิเศษ

(e) จะไม่สามารถโอนกันได้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตจะต้องกำหนดค่าตอบแทนของเจ้าของสิทธิในการ ทำซ้ำที่เป็นธรรมตรงกับมาตรฐานของค่าลิขสิทธิ์ตามปกติในกรณีการแลกเปลี่ยนโดยอิสระ ระหว่างบุคคลในประเทศ และเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำในประเทศของเจ้าของสิทธิใน การทำซ้ำ

มาตรา ๖๘ เงื่อนไขหลักของใบอนุญาตที่ขอบข่ายกฎหมาย ก็คือเมื่อ การทำซ้ำครั้งนั้นจะต้องถูกต้อง และสำเนาโฆษณาทั้งหมดจะต้องมีสิ่งต่อไปนี้ คือ

- (a) ชื่อเรื่องและชื่อผู้สร้างสรรค์งาน
- (b) ประกาศเป็นภาษาสเปนแสดงว่าสำเนางานนี้ใช้เพื่อประโยชน์ในการจำหน่ายแจกในประเทศ
- (c) หากการทำครั้งนั้นมีสัญลักษณ์สงวนลิขสิทธิ์ จะต้องพิมพ์สัญลักษณ์ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๒๕ โบนัสจะสิ้นสุดลง หากสำเนาของการทำครั้งนั้นของงานที่ทำด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ซึ่งขายในประเทศแก่สาธารณชนทั่วไปหรือในระบบเกี่ยวกับการสอน โดยเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำหรือโดยการมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ ในราคาที่เป็นธรรมตามปกติการแลกเปลี่ยนในประเทศในงานที่คล้ายคลึงกัน เมื่อการทำครั้งนั้นได้ทำในภาษาเดียวกันและเนื้อหาเหมือนกันกับการทำภายใต้ใบอนุญาต แต่สำเนาต่าง ๆ ซึ่งทำเสร็จก่อนใบอนุญาตสิ้นสุดลง จะยังคงจำหน่ายแจกต่อไปได้จนกว่าจะหมด

มาตรา ๓๐ ภายใต้เงื่อนไขตามบทบัญญัติในมาตรา ๕๔ โบนัสอาจได้รับอนุญาต

(a) แก่การทำซ้ำซึ่งเสียงหรือภาพในรูปแบบของสื่อทัศนูปกรณ์โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยรวมถึงการทำจากงานที่ได้รับความคุ้มครองรวมกับงานนั้นด้วย ซึ่งได้ทำและโฆษณาโดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้เฉพาะในระบบเกี่ยวกับการสอนเท่านั้น

(b) ทำการแปลงานที่ประกอบรวมกันเป็นภาษาสเปน

มาตรา ๓๑ มาตราต่าง ๆ ในบทนี้ ใช้กับงานซึ่งประเทศที่เกิดแห่งงานเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นสมาชิกของอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไข เมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๑

ข. ประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาก็คือ

Copyright Law, Title 17 of The United State Code ค.ศ. ๑๙๗๖

(พ.ศ. ๒๕๑๘) (๓๑: ๑)

๑. พันชกรณี ประเทศสหรัฐอเมริกาได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไข เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) (๓๐: ๒)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกานี้ได้บัญญัติรองรับหลักของลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้ในมาตรา ๑๐๔ คือ (๓๑: ๕)

มาตรา ๑๐๔

(a) งานที่ยังไม่ได้โฆษณา, งานตามมาตรา ๑๐๒ และ ๑๐๓* ขณะที่ยังไม่ได้โฆษณา ได้รับการคุ้มครองตาม Title นี้ โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติหรือภูมิลำเนาของผู้สร้างสรรค์

(b) งานที่โฆษณาแล้ว งานตามมาตรา ๑๐๒ และ ๑๐๓ เมื่อได้โฆษณาแล้ว ย่อมได้รับความคุ้มครองตาม Title นี้ หาก

(๑) ในวันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก ผู้สร้างสรรค์คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นคนที่สัญชาติหรือภูมิลำเนาสหรัฐอเมริกา หรือเป็นคนที่สัญชาติหรือภูมิลำเนาหรือคนในบังคับของรัฐอิสระที่เป็นภาคีสันนิษฐานลิขสิทธิ์ซึ่งสหรัฐอเมริกาก็เป็นภาคีอยู่ควย หรือถิ่นกำเนิดของบุคคลไม่มีสัญชาติเป็นบุคคลนั้นมีภูมิลำเนาที่ดัดก็ตาม

(๒) งานนั้นได้โฆษณาเป็นครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาหรือในต่างประเทศ คังกล่าว ซึ่งในวันที่โฆษณาเป็นครั้งแรกนั้นได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล หรือ

(๓) งานที่ได้โฆษณาเป็นครั้งแรกโดยองค์การสหประชาชาติหรือตัวแทนผู้ชำนาญการพิเศษ หรือโดยองค์การรัฐอเมริกา (Organization of American States) หรือ

(๔) งานที่อยู่ในขอบเขตตามประกาศของประธานาธิบดี เมื่อประธานาธิบดีพบว่า รัฐต่างประเทศนั้นได้ขยายการคุ้มครองงานของผู้สร้างสรรค์ที่มีสัญชาติหรือมีภูมิลำเนาของสหรัฐอเมริกา หรืองานที่ได้โฆษณาเป็นครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา บน

* มาตรา ๑๐๒ และ ๑๐๓ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับประเภทของงาน

พื้นฐานในระดับเดียวกับที่รัฐต่างประเทศนั้นให้ความคุ้มครองแรงงานของเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งมีสัญชาติและมีภูมิลำเนาของตน และงานที่ได้โฆษณาเป็นครั้งแรกในรัฐนั้น ประธานาธิบดี อาจประกาศการคุ้มครองตาม Title นี้ แก่งานซึ่งผู้สร้างสรรค์คนหนึ่งหรือหลายคนเป็น คนมีสัญชาติ มีภูมิลำเนา หรือ คนในบังคับรัฐอิสระนั้นหรือซึ่งได้โฆษณาครั้งแรกในรัฐนั้น ทั้งนี้ประธานาธิบดีอาจแก้ไข, ระบุไว้ชั่วคราว หรือถอนคืนซึ่งคำประกาศต่าง ๆ ได้ หรือกำหนดให้ใหม่เงื่อนไขต่าง ๆ หรือกำหนดข้อจำกัดการคุ้มครองภายใต้คำประกาศได้

๓. สิทธิในการแปลและการทำซ้ำซึ่งหนังสือ สิทธิในการแปลและการทำซ้ำ ซึ่งหนังสือ ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา^{*} ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๖ ดังนี้ คือ (๓๑: ๖)

มาตรา ๑๐๖ ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๑๐๗ ถึง ๑๑๔* เจ้าของ ลิขสิทธิ์ตาม Title นี้ จะมีสิทธิพิเศษที่จะทำหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำ บรรดาสิ่ง ต่อไปนี้ คือ

(๑) ทำซ้ำงานที่มีลิขสิทธิ์ในรูปสำเนางาน หรือสิ่งบันทึกเสียง

(Phonorecorde)

(๒) จัดทำสิ่งที่ได้มาจากพื้นฐานของงานที่มีลิขสิทธิ์

...

การแปลนี้ ถือได้ว่าเป็นสิ่งหนึ่งจากการจัดทำสิ่งที่ได้มาจากพื้นฐานของ งานที่มีลิขสิทธิ์ ดังนั้นเจ้าของลิขสิทธิ์ ย่อมเป็นเจ้าของสิทธิในการแปลด้วย ตามบทบัญญัติ ของกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา มิได้มีการกำหนดข้อจำกัดสิทธิในการแปลและการ ทำซ้ำไว้ จึงเท่ากับว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความคุ้มครองเจ้าของสิทธิในการแปล ตลอดอายุของงานแรกเริ่ม สำหรับสิทธิในการทำซ้ำก็เช่นกัน กล่าวคือมิได้มีการกำหนด ข้อจำกัดสิทธิในการทำซ้ำ คงมีเฉพาะข้อยกเว้นการทำของหอสมุดและหอจดหมายเหตุใน มาตรา ๑๐๘ เท่านั้น

* มาตรา ๑๐๗ และ ๑๑๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

ประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาทั้งสองฉบับ

ประเทศสำคัญ ๆ ส่วนใหญ่ในโลกมักจะเป็นทั้งภาคีอนุสัญญาเบอร์น และอนุสัญญา ลิขสิทธิ์สากล ดังเช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น และเมื่อหลักเกณฑ์ของแต่ละอนุสัญญาแตกต่างกัน การบัญญัติกฎหมายภายในของประเทศเหล่านี้ก็ย่อมจะแตกต่างกันตามไปด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

ก. ประเทศอังกฤษ กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศอังกฤษนี้ ได้แบ่งออกเป็น สองประเภท คือ Copyright Act, 1956, as amended up to February 17, 1971 (พ.ศ. ๒๕๑๔) ซึ่งเนื้อหาสาระส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ภายใน ประเทศ (๓๒: ๑) และ The Copyright (International Convention) Order 1979 (No. 1715, of December 19, 1979) (๒๖: ๒๑๒) ซึ่งเป็น กฎหมาย (ระเบียบ) ที่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามก็ยัง คงต้องนำ The Copyright Act, 1956 มาใช้ประกอบอยู่ด้วย ดังมีรายละเอียด ที่จะได้อธิบายต่อไป

๑. พันธกรณี ประเทศอังกฤษเป็นประเทศที่ไ้รวมภาคีอนุสัญญาเบอร์นตั้งแต่ ฉบับแรก และเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งอนุสัญญาเบอร์น ประเทศอังกฤษ นี้ได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๘๗ (พ.ศ. ๒๔๓๐) และ ในปัจจุบันประเทศอังกฤษเป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น จำนวน ๒ ฉบับด้วยกันคือ ในภาคีสารระ บัญญัติฉบับ Brussels Act, ค.ศ. ๑๘๘๘ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๘๘๗ (พ.ศ. ๒๔๐๐) และภาคีบริหารฉบับ Stockholm Act, ค.ศ. ๑๙๖๗ (เฉพาะ มาตรา ๒๒ ถึง ๓๘) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ค.ศ. ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓) (๒๗: ๒๑) สำหรับด้านอนุสัญญาสิทธิบัตรนั้น ประเทศอังกฤษได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา ลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขปี ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๗๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕) (๓๐: ๒)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศอังกฤษนี้ได้บัญญัติ รองรับหลักของลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้ใน The Copyright (International Convention) Order, 1979 ในส่วนที่ ๑ และ ๓ คือ (๒๖: ๒๑๒ - ๒๑๓)

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

"พระราชบัญญัติ" หมายความว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ค.ศ. ๑๙๕๖
(The Copyright Act, 1956); และ

"material time" หมายความว่า

(๑) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานหรือเนื้อหา (subject-matter) ที่ยังไม่ได้มีการโฆษณา หมายความว่า เวลาซึ่งงานหรือเนื้อหาได้ทำหรือ หากกำลังทำสิ่งนั้นก็หมายความว่า เวลาส่วนใหญ่ในการทำ

(๒) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานหรือเนื้อหาที่โฆษณาแล้ว หมายความว่า เวลาที่โฆษณางานเป็นครั้งแรก

ข้อ ๓ ภายใต้บทบัญญัติในระเบียบนี้, บทบัญญัติของส่วนที่ ๑ และ ๒ ของพระราชบัญญัติ (ยกเว้น มาตรา ๑๔) และบทบัญญัติอื่น ๆ ทั้งหมดของพระราชบัญญัติที่สอดคล้องกันกับส่วนดังกล่าว จะใช้บังคับกับประเทศในตาราง ๑* หรือ ๒** ดังนี้

(a) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับงานวรรณกรรม, นาฏกรรม, ดนตรีกรรม หรือศิลปกรรม สิ่งบันทึกเสียง (sound recording) ภาพยนตร์ที่ได้โฆษณาเฉพาะครั้งแรกในประเทศนั้นจะได้รับการคุ้มครองเหมือนกันกับที่เขาได้ให้การคุ้มครองแก่งานสิ่งบันทึก, ฟิล์ม ที่ได้โฆษณาครั้งแรกในประเทศอังกฤษ

(b) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งใน material time จะต้องเป็นพลเมืองหรือคนในบังคับ หรืออยู่ประจำ หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น จะได้รับการคุ้มครองเหมือนกับที่ได้ให้การคุ้มครองงานซึ่งในเวลาดังกล่าวเป็นคนในบังคับประเทศอังกฤษ หรืออยู่ประจำ หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศอังกฤษ

* ตารางที่ ๑ คือ ชื่อประเทศสมาชิกสหภาพเบอร์น (Countries of Berne Convention Union) (๒๖: ๒๑๔)

** ตารางที่ ๒ คือ ชื่อประเทศสมาชิกอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากลแต่ไม่ได้เป็นสมาชิกสหภาพเบอร์น (Countries party to the Universal Copyright Convention but not Member Berne Union) (๒๖: ๒๑๔)

(c) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศนั้นจะได้รับ
ความคุ้มครองเหมือนกันกับที่ได้ให้ความคุ้มครองแก่นิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ

๓. สิทธิในการแปลและการทำซ้ำซึ่งหนังสือ ในเรื่องของสิทธิในการแปลและ
การทำซ้ำซึ่งหนังสือตาม The Copyright (International Convention)
order, 1979 นี้ ได้โยงไปเข้ากับ The Copyright Act, 1956 ซึ่งก็ได้บัญญัติสิทธิ
ในการแปลและการทำซ้ำไว้ในมาตรา ๒ (๕), (๖) ทั้งนี้รายละเอียดดังนี้ คือ
(๓๒: ๑ - ๒)

มาตรา ๒ (ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม, นาฏกรรม และดนตรีกรรม)

(๕) ตามพระราชบัญญัตินี้ ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม นาฏกรรม
หรือดนตรีกรรม จะถูกจำกัดให้มีสิทธิ

(a) ในการทำซ้ำซึ่งงานในรูปแบบต่าง ๆ

(b) โฆษณางาน

...

(f) ทำการดัดแปลงงาน

(๖) ในกฎหมายนี้ "การดัดแปลง"

(a) ในกรณีเกี่ยวกับงานวรรณกรรม หรือนาฏกรรม หมายถึง
สิ่งดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

...

(iii) การแปลงงาน

...

ดังนั้นสิทธินี้ในการแปลและการทำซ้ำของประเทศอังกฤษก็ใช้ระบบ

ธรรมดานั่นเอง

ข. สหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย กฎหมายลิขสิทธิ์ของสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวียนี้ ก็คือ Copyright Statute วันที่ ๓๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๗๘ (พ.ศ. ๒๕๒๑) โดยลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา No. ๑๕ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ค.ศ. ๑๙๗๘ (พ.ศ. ๒๕๒๑) (๓๓: ๑) ดังจะได้อธิบายในรายละเอียดต่อไป

๑. พันธกรณี ประเทศสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวียได้เป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาเบอร์น เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๓๐ (พ.ศ. ๒๔๗๓) โดยปัจจุบันนี้เป็นภาคีสมาชิกฉบับ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) โดยเป็นภาคีสมาชิกทั้งฉบับ แต่ทั้งนี้ก็ได้ทำขอสงวนเกี่ยวกับสิทธิในการแปลไว้ด้วย (๒๗: ๒๑ - ๒๒)

สำหรับอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล สหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขปี ค.ศ. ๑๙๗๑ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๗๓ (พ.ศ. ๒๕๑๖) (๓๐: ๒)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ได้รับรองหลักของลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้ใน บทที่ ๑ Introductory Provision มาตรา ๒ กล่าวคือ (๓๓: ๑)

มาตรา ๒ งานทรัพย์สินทางปัญญาของคนสัญชาติสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย ที่ได้โฆษณาในสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวียหรือนอกประเทศ และงานทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งยังไม่ได้โฆษณา จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้

งานทรัพย์สินทางปัญญาที่ยังไม่ได้มีการโฆษณาของคนสัญชาติต่างประเทศและบุคคลที่ไม่มีประเทศ ที่ได้โฆษณาครั้งแรกในสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ เหมือนกับการคุ้มครองงานทรัพย์สินทางปัญญาของคนสัญชาติสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย

งานทรัพย์สินทางปัญญาของคนสัญชาติต่างประเทศ ที่ไม่ได้โฆษณาในสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ ตามข้อผูกพัน

ที่สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวียโดยยอมรับ ตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ หรือบนพื้นฐานของหลักการทางตอบแทน (Reciprocity)

๓. สิทธิในการแปลงหนังสือ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ได้กำหนดสิทธิในการแปลงไว้ในมาตรา ๕, ๒๗ และมาตรา ๔๒ และยังได้บัญญัติสิทธิในการแปลเฉพาะงานต่างประเทศไว้ในมาตรา ๔๓ ถึง ๔๗ โดยสามารถแยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ การแปลงงานของประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น์ กับการแปลงงานของประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากลซึ่งมิได้เป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๓๓: ๒ - ๘)

มาตรา ๕ การแปล, การดัดแปลง, การจัดระเบียบคนตรีกรรม และการเปลี่ยนรูปโดยวิธีอื่น แก่งานทรัพย์สินทางปัญญา จะได้รับการคุ้มครองเหมือนงานแรกเริ่ม

บทบัญญัติในวรรคแรกของมาตรานี้ จะใช้กับการได้รับอนุญาตทำการแปลงของทางราชการ เกี่ยวกับกฎหมาย, การบริหาร หรือการยุติธรรม หากการแปลเหล่านั้นไม่ได้ทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการโฆษณาของทางราชการ และไม่ได้พิมพ์โดยราชการดังกล่าว

มาตรา ๒๗ สิทธิทางเศรษฐกิจของผู้สร้างสรรค์ จะประกอบไปด้วยสิทธิของผู้สร้างสรรค์ที่จะแสวงหาประโยชน์จากงานของเขา

การแสวงหาประโยชน์ของงานทรัพย์สินทางปัญญา เป็นการทำให้ได้รับผลในเฉพาะครั้งนั้น ๆ คือ การโฆษณา, การจัดระเบียบใหม่, การทำซ้ำ, การเพิ่มจำนวน, การดัดแปลง, การเล่นแสดง, การส่งผ่าน และตลอดจนการแปล

หากมีได้บัญญัติไว้ในกฎหมาย การแสวงหาประโยชน์จากงานทรัพย์สินทางปัญญาโดยผู้อื่นอาจทำได้เฉพาะโดยการอนุญาตของผู้สร้างสรรค์เท่านั้น

หากมีได้บัญญัติไว้ในกฎหมายหรือโดยสัญญา ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนสำหรับแต่ละครั้ง และการแสวงหาผลประโยชน์จากงานทรัพย์สินทางปัญญาต่าง ๆ ของผู้สร้างสรรค์โดยผู้อื่น

มาตรา ๔๒ ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิพิเศษที่จะอนุญาตให้ทำการแปลงาน
ของตนได้

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้สร้างสรรค์งานที่โฆษณาในภาษาต่างประเทศ และได้รับ
ความคุ้มครองภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญาเบอร์นเพื่อการคุ้มครองวรรณกรรมและ
ศิลปกรรม ไม่ได้ทำการแปลงานดังกล่าวในภาษาหนึ่งของประชาชนหรือของชาติของ
ยูโกสลาเวีย ในระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันที่ได้มีการโฆษณางานนั้น หรือไม่ได้อนุญาต
ให้ผู้อื่นทำการแปลในระยะเวลาดังกล่าว งานนั้นจะทำการแปลในภาษาของประชาชน
หรือภาษาของชาติของยูโกสลาเวีย โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์

ผู้แปลตามวรรคแรกของมาตรานี้ สามารถจะสงวนสิทธิในค่าตอบแทนและ
สิทธิอื่น ๆ ของผู้แปลทั้งหมดในงานแปลได้

บทบัญญัติในวรรคแรกและวรรค ๒ ของมาตรานี้ จะใช้กับกรณีของการแปล
งานทรัพย์สินทางปัญญาจากภาษาหนึ่งของประชาชน หรือของชาติยูโกสลาเวียเป็นภาษาอื่น
ด้วย

มาตรา ๔๔ งานที่โฆษณาในภาษาต่างประเทศ และได้รับการคุ้มครองตาม
บทบัญญัติของอนุสัญญาสิทธิบัตรสากล แต่ไม่ได้อยู่ภายใต้การคุ้มครองตาม
วรรณกรรมและศิลปกรรม อาจได้รับการแปลโดยปราศจากการอนุญาตของผู้สร้างสรรค์
ในภาษาหนึ่งของประชาชน หรือของชาติยูโกสลาเวีย ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๔๒
และ ๔๓ ของกฎหมายนี้

มาตรา ๔๕ งานทรัพย์สินทางปัญญาตามมาตรา ๔๔ ของกฎหมายนี้ อาจ
ได้รับการแปลโดยปราศจากการอนุญาตของผู้สร้างสรรค์ ในภาษาหนึ่งของประชาชนหรือ
ของชาติยูโกสลาเวีย

๑. หากภายหลังจากระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่ได้มีการโฆษณางานเป็น
ครั้งแรก ซึ่งงานนั้นไม่ได้แปลหรือทำการแปล ตลอดจนไม่เคยโฆษณาในภาษาดังกล่าว
หรือได้มีการโฆษณา แต่การโฆษณานั้นได้หมดไปแล้ว

๒. หากคนสัญชาติสหพันธสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งยูโกสลาเวีย ต้องได้รับใบอนุญาตทำการเปลี่ยนแปลงและโฆษณาในภาษาหนึ่งของประชาชนหรือของชาติของยูโกสลาเวีย จากองค์กรที่มีอำนาจของสหพันธ์ หรือองค์การอิสระท้องถิ่น

มาตรา ๔๖ องค์กรที่มีอำนาจของสหพันธ์หรือองค์การอิสระท้องถิ่นจะออกใบอนุญาตตามความในมาตรา ๔๕ ของกฎหมายนี้ เฉพาะเมื่อผู้ขออนุญาตได้ทำการขออนุญาตทำการแปลและโฆษณาคำแปลจากผู้สร้างสรรค์ แต่ไม่สามารถส่งถึงผู้สร้างสรรค์ หรือแก่ผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้สร้างสรรค์ได้

หากผู้ขออนุญาตไม่สามารถส่งแก่ผู้สร้างสรรค์งานได้ จะต้องส่งสำเนาคำขออนุญาตซึ่งได้ขออนุญาตไว้แก่ผู้พิมพ์โฆษณาที่ปรากฏชื่อบนงาน และหากทราบสัญชาติของผู้สร้างสรรค์ให้ส่งแก่สถานทูตหรือสถานกงสุลตัวแทนของรัฐ ซึ่งผู้สร้างสรรค์งานมีสัญชาติหรือองค์การที่ได้แต่งตั้งขึ้นโดยรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ

องค์กรที่มีอำนาจของสหพันธ์หรือองค์การอิสระท้องถิ่น จะไม่อนุญาตคำขอรับใบอนุญาตทำการแปลก่อนสิ้นระยะเวลา ๒ เดือน นับแต่วันที่ได้ส่งสำเนาคำขออนุญาตแก่ผู้พิมพ์โฆษณาและแก่องค์การตามวรรค ๒ ของมาตรานี้

มาตรา ๔๗ ใบอนุญาตทำการแปลจะอนุญาตแก่บุคคลทั่วไปได้

ใบอนุญาต จะไม่สามารถโอนแก่บุคคลที่ ๓ ได้

ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้สร้างสรรค์ สำหรับการใช้งานนั้น และจะต้องเคารพสิทธิอื่น ๆ ของผู้สร้างสรรค์งานที่แปลนั้นด้วย

องค์กรที่มีอำนาจของสหพันธ์หรือองค์การอิสระท้องถิ่น จะไม่ออกใบอนุญาตหากผู้สร้างสรรค์ได้ถอนสำเนางานที่จะทำการแปลด้วยการขอใบอนุญาตทั้งหมด จากกรมวนเวียนในท้องตลาดหรือโดยการซื้อคืน

น่าสังเกตว่าสหพันธสาธารณรัฐยูโกสลาเวียได้ใช้สิทธิในการแปลในระบบลิขสิทธิ์สำหรับงานของประเทศภาคีอนุสัญญาเบอร์น และใช้ขบหมัญญุติยกเวนสำหรับงานเขียนสำหรับงานของประเทศภาคีอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากลที่มีได้เป็นภาคีอนุสัญญาเบอร์น

๔. สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ใ้บัญญัติสิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือไว้ในมาตรา ๒๗ ดังที่ไ้กล่าวไว้แล้วในเรื่องสิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ กล่าวคือผู้สร้างสรรค์ย่อมมีสิทธิพิเศษในการทำซ้ำ ทั้งนี้ก็ใ้บัญญัติพิเศษไว้แต่ประการใด อื่นนอกจากข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์บางประการเท่านั้น

ค. ประเทศญี่ปุ่น กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศญี่ปุ่นนี้ คือ Copyright Law กฎหมาย No. 48 ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๙๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓) (๓๔: ๑๖๔) ดังจะไ้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

๑. พันธกรณี ประเทศญี่ปุ่นใ้เป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาเบอร์น เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๘๘ (พ.ศ. ๒๔๔๒) โดยปัจจุบันนี้ประเทศญี่ปุ่นเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น ฉบับ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๙๑ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ค.ศ. ๑๙๙๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) โดยเป็นภาคีสมาชิกทั้งฉบับ (๒๗: ๒๑)

สำหรับทางค่านอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากลนี้ ประเทศญี่ปุ่นเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขปี ค.ศ. ๑๙๙๑ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๙๗ (พ.ศ. ๒๕๒๐) (๓๐: ๒)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ใ้บัญญัติรองรับหลักลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศไว้ในมาตรา ๕ (๓๔: ๑๖๕) กล่าวคือ บัญญัติว่า "หากสนธิสัญญา ระหว่างประเทศกำหนดลักษณะเกี่ยวกับสิทธิของผู้สร้างสรรค์ต่างออกไป ให้ใช้บทบัญญัติของสนธิสัญญานั้นเหนือกว่า"

๓. สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ใ้บัญญัติถึงสิทธิในการแปลไว้ในมาตรา ๒๗ โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๓๔: ๑๖๘)

มาตรา ๒๗ (สิทธิในการแปล, คัดแปลง ฯลฯ) ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิพิเศษที่จะแปล, คัดแปลงดนตรีกรรม, การเผยแพร่, การแปลงเป็นละคร, การแปลงเป็นภาพยนตร์ หรือประการอื่นในลักษณะเดียวกัน

๔. สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ใ้บัญญัติถึงสิทธิ ในการทำซ้ำไว้ในมาตรา ๒๑ โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๓๔: ๑๖๘)

มาตรา ๒๑ (สิทธิในการทำซ้ำ) ผู้สร้างสรรค์จะมีสิทธิพิเศษที่จะทำซ้ำ ึ่งงานของตน

นอกจากนี้ กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศญี่ปุ่นใ้บัญญัติถึงการทำซ้ำสำหรับ การใช้ส่วนตัว (Reproduction for Private use) ในมาตรา ๓๐, การทำซ้ำ ในหนังสือโรงเรียน (Reproduction in school textbooks, etc) ในมาตรา ๓๓, การทำซ้ำในโรงเรียนและสถานการศึกษาอื่น (Reproduction in school and other educational institution) ในมาตรา ๓๕, การทำซ้ำ บทความ (Reproduction, etc. of articles on current topics) ในมาตรา ๓๘ และการทำซ้ำสำหรับรายงานกิจกรรมของศาล (Reproduction for judicial proceeding, etc.) ในมาตรา ๔๒ ซึ่งจะไม่ขอล่าไว้ในที่นี้ เพราะลักษณะเหมือนข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

กฎหมายอื่น ๆ

นอกจากประเทศต่าง ๆ จะใ้บัญญัติกฎหมายลิขสิทธิ์ของตนให้สอดคล้องกับ พันธกรณีของตนแล้ว ก็ใ้มีความพยายามขององค์การระหว่างประเทศด้านลิขสิทธิ์ที่จะ ผลักดันการออกกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลัง พัฒนา จึงใ้มี Model Law เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ คือ

๓. Tunis Model Law on Copyright for Developing Countries

กฎหมายฉบับนี้ใ้มาโดยการประชุมผู้เชี่ยวชาญระดับรัฐบาลขึ้น ณ ประเทศตูนิเซียทั้งนี้ โดยรัฐบาลของประเทศตูนิเซียให้ความอนุเคราะห์ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ถึง ๒ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) โดยใ้ได้รับความสนับสนุนโดยองค์การ WIPO และ UNESCO โดยกฎหมายฉบับนี้ มุ่งหมายที่จะกำหนดบทบัญญัติใ้ครอบคลุมทั้งตาม Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ และอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ และทั้งประเทศ ที่ใ้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร และระบบกฎหมายจารีตประเพณี เนื่องจากความ

แตกต่างกันบ้างในรายละเอียดทั้งอนุสัญญาและระบบกฎหมายภายใน ดังนั้นในบางเรื่อง
ของ Model Law นี้ จึงได้บัญญัติเป็นทางเลือกให้เลือกนำไปบัญญัติ (๓๕: ๓)

ลักษณะของกฎหมายฉบับนี้ ได้บัญญัติในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ Copyright
เท่านั้น โดยนอกจากจะบัญญัติถึงสิทธิของผู้สร้างสรรค์ต่าง ๆ แล้ว ยังได้บัญญัติถึง
ข้อจำกัดในเรื่องสิทธิในการแปลและการทำซ้ำไว้ในมาตรา ๘ และ ๑๐ ตามลำดับ
โดยโยงไปเข้ากับระบบการออกใบอนุญาตในการแปลและการทำซ้ำในภาคผนวก A การได้
รับอนุญาตให้ทำการแปล และ B การได้รับอนุญาตให้ทำซ้ำหายกฎหมายฉบับนี้ด้วย
โดยมีรายละเอียดดังที่จะได้กล่าวต่อไปตามลำดับ

๑. พันธกรณี กฎหมายฉบับนี้มุ่งหมายที่จะบัญญัติหลักเกณฑ์ให้สอดคล้อง
ครบถ้วนตามบทบัญญัติของ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ และอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล
ฉบับแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ สำหรับประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้น ประเทศที่จะใช้กฎหมาย
นี้ได้ จึงจำเป็นต้องเป็นประเทศที่เป็นภาคีอนุสัญญาอันใดอันหนึ่งหรือทั้งสองอัน และเป็น
ประเทศกำลังพัฒนา (๓๕: ๓)

๒. ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติรองรับการคุ้มครอง
ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ ไว้ในมาตรา ๑๖ (๒) ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๓๕: ๑๘)

มาตรา ๑๖ (๒) (ทางเลือก X)* กฎหมายนี้จะใช้บังคับงานซึ่งได้
รับการคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศใดผูกพันอยู่ และรวมถึงงานศิลปะ
พื้นบ้านของชาติด้วย

---

* ทางเลือก X ได้กำหนดขึ้น สำหรับประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์
อักษร ซึ่งปกติจะใช้เพียงข้อเท็จจริงของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศของ
ประเทศต่าง ๆ เป็นขอบเขตที่ให้การคุ้มครองตามกฎหมายภายในของตน

(๒) (ทางเลือก Y) * (ภายใต้มาตรา A6 และ B6) กฎหมายนี้จะ

ใช้บังคับกับงาน

(i) ของผู้สร้างสรรค์ซึ่งมีสัญชาติ หรือที่มีถิ่นที่อยู่ประจำใน

ประเทศ

(ii) โฆษณาเป็นครั้งแรกในประเทศ,

(iii) ขององค์การ, และ

(iv) ศิลปินบ้านของประเทศ

ตามรายชื่อ ซึ่งจะได้ประกาศตามควรโดยรัฐบาลตามอนุมาตรา

นี้

๓. สิทธิในการแปลซึ่งหนังสือ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ได้บัญญัติถึงสิทธิ ในการแปลไว้ในมาตรา ๔ และข้อยกเว้นสิทธิในการแปลในมาตรา ๕ ซึ่งโยงไปถึง บทบัญญัติของสิทธิในการแปลในระบบการออกใบอนุญาต ในภาคผนวก A โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ (๓๕: ๗ - ๒๔)

มาตรา ๔ (สิทธิทางเศรษฐกิจ) ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๖ ถึง ๑๐ ผู้สร้างสรรค์ย่อมมีสิทธิพิเศษที่จะทำหรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำ ดังต่อไปนี้

(i) ทำซ้ำซึ่งงาน

(ii) ทำการแปล, คัดแปลง, จัดระเบียบ หรือ การเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ แก่งาน

* ทางเลือก Y ได้กำหนดขึ้น สำหรับประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ซึ่งจะให้ควบคุมครองตามกฎหมายภายในของตนแก่ประเทศต่าง ๆ ควบคู่การประกาศรายชื่อ ประเทศต่าง ๆ โดยรัฐบาลของตน

(iii) นำออกสู่สาธารณชนโดยการแสดง หรือ โดยการแพร่เสียง
แพร่ภาพ

มาตรา ๕ (ข้อยกเว้นสิทธิในการแปล) การแปลงานในภาษา (ของ
ประเทศหรือภาษาซึ่งใช้กันทั่วไปในประเทศ) และโรยราคำแปลภายในอาณาเขตของ
ประเทศจะชอบด้วยกฎหมาย แม้จะมีได้รับการมอบอำนาจจากผู้สร้างสรรค์ ทั้งนี้จะต้อง
ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาต และภายใต้เงื่อนไขพิเศษใน
ภาคผนวก A

ภาคผนวก A (ใบอนุญาตทำการแปล)

มาตรา A1 (ขอบเขตของงาน) บทบัญญัติภาคผนวกนี้ให้ใช้กับงาน
ซึ่งได้โฆษณาด้วยวิธีการพิมพ์ หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น

ภาคผนวก A2 (การขอใบอนุญาต) (๑) บรรดาคนสัญชาติของประเทศ
อาจได้รับใบอนุญาตทำการแปลงานในภาษาดังกล่าวในมาตรา ๕ และโรยราคำแปลด้วย
วิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (ในที่นี้จะเรียกว่า
"ใบอนุญาต") ภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (๒)

(๒) จะไม่ออกใบอนุญาต จนกว่าจะพ้นระยะเวลาดังต่อไปนี้

(i) หนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก สำหรับงาน
ซึ่งขออนุญาตแปลเป็นภาษา ... (ระบุนาษาที่แน่นอน หรือภาษาที่ใช้โดยทั่วไปในประเทศ
ซึ่งไม่หมายความถึงภาษาอังกฤษ, ฝรั่งเศส และสเปน หรือภาษาอื่น ๆ ที่ใช้กันโดยทั่วไป
ในประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น์ หรืออนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล)

(ii) สามปีนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก สำหรับงาน
ที่ขออนุญาตทำการแปลในภาษา ... (ระบุนาษาที่แน่นอน หรือภาษาซึ่งใช้โดยทั่วไปใน
ประเทศ ไม่รวมถึงภาษาในข้อ (i))

มาตรา A3 (การอนุญาต)(๑) ก่อนการอนุญาต เจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจจะต้องพิจารณาถึง

(i) งานนั้นจะต้องไม่เคยแปลในภาษาดังกล่าวและไม่มีคำโฆษณา โดยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น โดยเจ้าของสิทธิในการแปลหรือโดยการมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการแปล หรือมีเหตุการณ์ทำครั้งนั้นไต่หมักไปแล้ว

(ii) ได้มีการขออนุญาตจากเจ้าของสิทธิในการแปลแล้วและได้รับการปฏิเสธ หรือภายหลังจากได้ใช้ความพยายามแล้วแต่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิพบ

(iii) ในเวลาเดียวกันกับการขออนุญาตตามข้อ (ii) ผู้ขอใบอนุญาตได้แจ้งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์แห่งชาติ หรือระหว่างชาติที่ใดตั้งขึ้นเพื่อการนี้โดยรัฐบาลของประเทศซึ่งเชื่อว่าผู้พิมพ์โฆษณาจะทำการแปลนั้นมีสถานประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น

(iv) ในกรณีที่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิในการแปลพบ ผู้ขอใบอนุญาตจะต้องส่งสำเนาขออนุญาตลงทะเลเบียนทางไปรษณีย์อากาศแก่ผู้พิมพ์โฆษณา ซึ่งมีชื่อปรากฏบนงาน และสำเนาอีกฉบับแก่ศูนย์ข่าวสารตามข้อ (iii) หรือในกรณีที่ไม่มีศูนย์ข่าวสารดังกล่าว ให้ส่งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศของยูเนสโก

(๒) จะไม่ได้รับใบอนุญาต หากการไม่ทราบตัวเจ้าของสิทธิในการแปล หรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการแปลโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๓)(a) จะไม่ได้รับใบอนุญาตจนกระทั่ง สิ้นสุดระยะเวลาครั้งนี้ คือ

(i) ระยะเวลา ๒ เดือน ในกรณีที่กำหนดระยะเวลา ๓ ปี ตาม มาตรา A2 (๒) (ii) หรือ

(ii) ระยะเวลา ๕ เดือน ในกรณีที่กำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตาม มาตรา A2 (๒) (i)

(b) การพ้นระยะเวลาดังกล่าวจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ขอใบอนุญาตได้แจ้งตามอนุมาตรา (๑) (ii) และ (iii) หรือในกรณีที่ไม่สามารถหาตัวหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการแปลพบ ให้นับตั้งแต่วันที่ผู้ขอใบอนุญาตได้แจ้งความต่อนุมาตรา (๑) (iv)

(๓) หากในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวได้มีการโฆษณาด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ซึ่งการแปลในภาษาที่ขออนุญาตโดยเจ้าของสิทธิในการแปล หรือโดยการมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการแปล ก็จะไม่ได้รับใบอนุญาต

(๔) สำหรับงานที่ประกอบไปด้วยงานภาพประกอบเป็นส่วนใหญ่ ใบอนุญาตจะได้รับเฉพาะเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามภาคผนวก B ล่วงไปแล้ว

(๕) จะไม่ได้รับใบอนุญาต เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้ถอนสำเนางานทั้งหมดจากการหมุนเวียนในตลาด

มาตรา 44 (ขอบเขตและเงื่อนไขของใบอนุญาต)

(๑) บรรดาใบอนุญาตภายใต้ภาคผนวกนี้

(i) จะต้องทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสอน, การศึกษา หรือการค้นคว้าวิจัย

(ii) จะโฆษณาได้เฉพาะด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น และโฆษณาเฉพาะในอาณาเขตของประเทศเท่านั้น

บทบัญญัติดังกล่าว เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจให้การรับรองว่า จะไม่สะดวกในการพิมพ์หรือทำซ้ำโดยวิธีอื่นในอาณาเขตของประเทศได้ หรือมีแต่ไม่เหมาะสมในด้านการธุรกิจหรือเหตุผลทางวิธีการในการทำซ้ำ การทำซ้ำนั้นก็อาจทำนอกประเทศได้ หาก

(a) ประเทศที่จะทำซ้ำงานนั้นได้เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น์ หรืออนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล

(b) สำเนาทำซ้ำทั้งหมดจะต้องส่งแก่ผู้ได้รับอนุญาตส่วนหนึ่ง หรือส่วนใหญ่ทาง เรือสำหรับจำหน่ายแจกในประเทศ และสัญญาระหว่างผู้ได้รับอนุญาต และโรงงานที่ทำซ้ำซึ่งงานได้ระบุเงื่อนไขดังกล่าวไว้ด้วย

(c) สัญญาดังกล่าวจะต้องกำหนดว่า โรงงานที่รับจ้างทำซ้ำซึ่งงาน ได้คำประกันว่าการทำซ้ำงานนั้นชอบด้วยกฎหมายภายในของประเทศที่ทำซ้ำงาน

(d) ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องไม่มอบหมายงานที่ทำขำนี้ให้แก่โรงงาน โดยเฉพาะการมีสำเนางานที่ทำขำซึ่งได้รับอนุญาตภายใต้ภาคผนวกนี้

(iii) จะต้องไม่นำสำเนางานที่ได้ทำภายใต้ใบอนุญาตออกนอกประเทศ เว้นแต่ได้ทำตามบทบัญญัติในอนุมาตรา (๒)

(iv) จะไม่มีสิทธิพิเศษ และ

(v) จะไม่สามารถโอนสิทธิในใบอนุญาตต่อไปได้

(๒)(a) สำเนาค่าแปลที่โฆษณาภายใต้ใบอนุญาตจะส่งออกนอกประเทศ โดยรัฐบาล หรือสาธารณชนอื่น ๆ ดังบทบัญญัตินี้ คือ

(i) การแปลในภาษาอื่นนอกจากภาษาอังกฤษ, ฝรั่งเศส หรือสเปน (หมายเหตุ บทบัญญัตินี้ต้องการเฉพาะว่า ภาษาอังกฤษ, ฝรั่งเศส หรือสเปนเป็น ภาษาหลักตามมาตรา ๕)

(ii) ผู้รับสำเนางานต้องเป็นผู้ซึ่งมีสัญชาติของประเทศหรือองค์การ เอกชนที่มีสัญชาติของประเทศ

(iii) ผู้รับสำเนางานจะต้องใช้สำเนางานเฉพาะวัตถุประสงค์ในการ สอน, การศึกษา หรือการคนควาวิจัย

(iv) การส่งสำเนางานทั้งกรณีออกนอกประเทศและการจำหน่าย แจกจ่ายแก่ผู้รับนั้นจะต้องไม่มีวัตถุประสงค์ในทางการค้า

(v) รัฐบาลของต่างประเทศที่สำเนางานถูกส่งไป จะต้องยินยอม รับหรือจำหน่ายแจก หรือทั้งสองกรณีซึ่งสำเนางานที่นำเข้ามาภายในประเทศ

(b) ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การยูเนสโกและองค์การทรัพย์สิน ทางปัญญาแห่งโลกจะไต่ถามแก่รัฐบาลของประเทศที่ได้ตกลงกันตามอนุวรรค (a) (v)

(๓) ใบอนุญาตจะต้องกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่เจ้าของสิทธิในการ แปล ที่เหมาะสมกับมาตรฐานการวิจัยสิทธิที่ตามปกติของการอนุญาตโดยอิสระระหว่าง บุคคลในประเทศ กับเจ้าของสิทธิในการแปลในประเทศของเจ้าของสิทธิในการแปล

(๔) หากผู้ได้รับอนุญาตไม่สามารถส่งค่าตอบแทนแก่เจ้าของสิทธิในการแปลคดียเหตุผลของระเบียบการ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องรายงานแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งจะดำเนินการทำให้มีผลได้โดยีชกไล้ระหว่างประเทศ ที่จะรับรองการส่งในทางสากลหรือทางอื่นในทำนองเดียวกัน

(๕) เงื่อนไขของความถูกต้องของใบอนุญาตนี้ การเปลี่ยนนั้นจะต้องทำถูกต้อง และสำเนาทั้งหมดจะต้องมีสิ่งดังต่อไปนี้ คือ

- (i) ชื่อเรื่องเดิม และชื่อของผู้สร้างสรรค์
- (ii) ประกาศเป็นภาษาที่ทำการแปลว่า สำเนางานจะชี้ประโยชน์เพื่อจำหน่ายแจกในประเทศเท่านั้น
- (iii) หากงานที่ทำการเปลี่ยนนั้นมีสัญลักษณ์สงวนลิขสิทธิ์ ก็จะต้องมีสัญลักษณ์นั้นด้วย

(๖) ใบอนุญาตจะสิ้นสุดลง หากการแปลในภาษาเดียวกันและมีเนื้อหาสาระเหมือนคำแปลที่ได้โฆษณาภายใต้ใบอนุญาต ได้ทำการโฆษณาควยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นในประเทศ โดยเจ้าของสิทธิในการแปลหรือโดยการมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการแปลในราคาที่เหมาะสมตามปกติในการแลกเปลี่ยนในประเทศ สำหรับงานที่คล้ายคลึงกัน บรรดาสำเนาที่ได้ทำเสร็จก่อนใบอนุญาตสิ้นสุดลงจะยังคงจำหน่ายแจกต่อไปได้จนกว่าจะหมดไป

มาตรา ๕ (ใบอนุญาตสำหรับบองคการแพรเสียงแพรภาพ)

(๑) ใบอนุญาตภายใต้ภาคนวณนี้ จะอนุญาตให้แกองคการแพรเสียงแพรภาพของประเทศได้ ตามบทบัญญัติและเงื่อนไขดังต่อไปนี้ คือ

- (i) การแปลที่ทำจากสำเนาที่ทำหรือได้มาตามกฎหมายของประเทศ
- (ii) การเปลี่ยนนี้ใช้เฉพาะสำหรับใช้ในการแพรเสียงแพรภาพในการสอน หรือสำหรับการเผยแพร่ผลงานการคนควาทางเทคนิค หรือทางวิทยาศาสตร์แก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะอาชีพ

(iii) การแปลที่ใช้เฉพาะวัตถุประสงค์ซึ่งระบุไว้ในข้อ (ii) ข้างต้น การแพร่เสียงแพร่ภาพนั้นเมื่ออำนาจโดยชอบที่จะทำการแปล และการทำนั้นมุ่งหมาย สำหรับผู้รับภายในประเทศ รวมทั้งการทำการแพร่เสียงแพร่ภาพของสิ่งบันทึกเสียงหรือ ภาพที่ขอขบควยกกฎหมาย และสำหรับใช้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

(iv) สิ่งบันทึกเสียงหรือภาพหรือคำแปลไม่อาจใช้โดยองค์การ แพร่เสียงแพร่ภาพอื่นใด นอกจากที่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศ, และ

(v) การไรทั้งหมดของคำแปล จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์ในทาง การค้า

(๒) ใบอนุญาตอาจอนุญาตแก่องค์การแพร่เสียงแพร่ภาพของประเทศ ภายใต้งบเงื่อนไขทั้งหมดตามบทบัญญัติในอนุมาตรา (๑) แก่การแปลเนื้อหาต่าง ๆ บรรจุลงในวัสดุทัศนูปกรณ์ ซึ่งใดทำและโฆษณาโดยมีวัตถุประสงค์ใช้ในระบบเกี่ยวกับการ สอน

มาตรา A6 (การใช้ มาตรา ๕ และภาคผนวกนี้)

ทางเลือก X

(๑) มาตรา ๕ และภาคผนวกนี้ จะใช้กับงานซึ่งประเทศที่เกิดแห่งงาน เป็นประเทศหรือประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นภาคี หรือยอมรับข้ออนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับ แก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๑ และ/หรือที่เข้าร่วมกับบทบัญญัติของภาคผนวกของ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๓๑ ของอนุสัญญาเบอร์นเพื่อการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม

(๒) ภาคผนวกนี้จะใช้เมื่อได้มีการประกาศโดยรัฐบาลตามมาตรา ๕ ทวิ (๑) ของอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๑ และ/หรือการเข้าร่วมกับ บทบัญญัติในภาคผนวกท้าย Paris Act, ค.ศ. ๑๙๓๑ ของอนุสัญญาเบอร์นเพื่อการ คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ได้มีผลบังคับ

ทางเลือก Y

(๑) มาตรา ๕ และภาคผนวกนี้ จะใช้บังคับงานของประเทศไทยที่เกิดแห่งงาน เป็นประเทศหรือประเทศอื่น ๆ ซึ่งชื่อใดแสดงอย่างเหมาะสมในคำประกาศของรัฐบาล ตามภาคผนวกนี้

(๒) รัฐบาลอาจประกาศยกเลิกการใช้บทบัญญัติในมาตรา ๕ และภาคผนวก นี้ได้

๔. สิทธิในการทำซ้ำซึ่งหนังสือ กฎหมายฉบับนี้ ได้บัญญัติถึงสิทธิในการทำซ้ำ ซึ่งหนังสือไว้ในมาตรา ๔ ดังที่กล่าวไว้ในเรื่องสิทธิในการแปลซึ่งหนังสือแล้ว และ ขอรจำกัดสิทธิในการทำซ้ำไว้ในมาตรา ๑๐ ซึ่งโยงไปที่บทบัญญัติในภาคผนวก B เกี่ยวกับสิทธิในการทำซ้ำระบบการออกใบอนุญาต โดยมีรายละเอียดดังนี้ คือ

(๓๕: ๑๓ - ๒๖)

มาตรา ๑๐ (ขอรจำกัดสิทธิในการทำซ้ำ) การทำซ้ำงานและโฆษณา งาน ครั้งนั้นภายในอาณาเขตของประเทศ ตามใบอนุญาตที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและ ตามเงื่อนไขในภาคผนวก B จะชอบด้วยกฎหมายโดยปราศจากการอนุญาตของผู้ สร้างสรรค์

ภาคผนวก B (ใบอนุญาตการทำซ้ำ)

มาตรา B1 (ขอบเขตของงาน) ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา B5 บทบัญญัติในภาคผนวกนี้จะใช้บังคับงานซึ่งได้โฆษณาด้วยวิธีการพิมพ์ หรือการทำซ้ำในรูปแบบ อื่น

มาตรา B2 (การขอลิขิต)

(๑) บรรดาคนสัญชาติของประเทศอาจขอรขัติใบอนุญาตการทำซ้ำและ โฆษณาเฉพาะครั้งซึ่งงานด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (ในที่นี้จะเรียกว่า "ใบอนุญาต") ภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา

(๒)

(๒) จะไม่ออกใบอนุญาตจนกระทั่งสิ้นสุดระยะเวลาที่จะกล่าวต่อไป โดยนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณางานนั้นเป็นครั้งแรก

(i) สามปีสำหรับงานทางวิชาการ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์กายภาพ ทั้งนี้รวมถึงคณิตศาสตร์ด้วย

(ii) เจ็ดปี สำหรับงานนิยาย, กวีนิพนธ์, นาฏกรรม และดนตรีกรรม และสำหรับงานหนังสือศิลปะ

(iii) ห้าปี สำหรับงานอื่น

มาตรา B3 (การอนุญาต)

(๑) ก่อนออกใบอนุญาต เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะต้องพิจารณาว่า

(i) งานนั้นไม่มีการจำหน่ายแจกซึ่งสำเนาด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำโดยวิธีอื่นสำหรับครั้งนั้น โดยเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำหรือโดยใคร่ชอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำในประเทศ ที่ทำแก่สาธารณชนทั่วไปหรือในระบบเกี่ยวกับการสอนในราคาที่เป็นธรรมตามปกติการแลกเปลี่ยนในประเทศซึ่งงานในลักษณะเดียวกันหรือภายใต้เงื่อนไขเดียวกันข้างต้น สำเนางานไม่ได้นำมาจำหน่ายในประเทศติดต่อกันกว่า ๖ เดือน

(ii) ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ขออนุญาตและได้รับคำปฏิเสธจากเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ หรือภายหลังจากได้ใช้ความพยายามแล้ว แต่ไม่สามารถหาตัวเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำพบ

(iii) ในเวลาเดียวกันกับการขอตามข้อ (ii) ข้างต้น ผู้ขอใบอนุญาตได้แจ้งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์แห่งชาติหรือระหว่างประเทศที่ตั้งขึ้นเพื่อการนี้โดยรัฐบาลของประเทศ ซึ่งเชื่อว่าผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีสถานประกอบธุรกิจอยู่

(iv) ในกรณีที่ไมอาจหาตัวเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำพบ ผู้ขออนุญาตจะต้องส่งสำเนาคำขออนุญาตโดยลงทะเบียนทางไปรษณีย์อากาศแก่ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาซึ่งปรากฏชื่อบนงานนั้น และสำเนาอีกฉบับแก่ศูนย์ข่าวสารตามข้อ (iii) หรือในกรณีที่ไม่มีศูนย์ดังกล่าว ให้ส่งแก่ศูนย์ข่าวสารลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศของยูเนสโก

(๒) จะไม่ได้รับใบอนุญาต หากการไม่ทราบตัวเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ หรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำนั้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๓) ระยะเวลาสามปี ตามมาตรา B2 (๒) (i) จะไม่ได้รับใบอนุญาต จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาหกเดือน นับแต่วันที่ผู้ขอใบอนุญาตได้ตามมาตรา (๑) (ii) และ (iii) หรือในกรณีที่ไมทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ ให้นับแต่วันที่ ซึ่งผู้ขอใบอนุญาตได้ทำตามมาตรา (๑) (iv)

(๔) ระยะเวลา ๗ ปี หรือ ๕ ปี ตามมาตรา B2 (๒) (ii) หรือ (iii) และไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ จะไม่ได้รับใบอนุญาต จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลา ๓ เดือน นับแต่วันซึ่งสำเนาคำขอตามมาตรา (๑) (iv) ได้ส่งทางไปรษณีย์

(๕) จะไม่ได้รับใบอนุญาตหากในระหว่างระยะเวลา ๖ เดือน หรือ ๓ เดือนตามมาตรา (๓) หรือ (๔) ได้มีการจำหน่ายแจกหรือขายตามมาตรา (๑) (i)

(๖) จะไม่มีการออกใบอนุญาตหากผู้สร้างสรรค์ได้ถอนสำเนางานครั้งนั้น ทั้งหมดที่อยู่ของการขออนุญาตออกจากการหมุนเวียน

(๗) เมื่อการทำครั้งที่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามภาคผนวกการแปลใบอนุญาตจะได้รับการแก้ไขในภาษาตามมาตรา ๕ และได้โฆษณาโดยเจ้าของสิทธิในการแปลหรือโดยได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสิทธิในการแปล

มาตรา B4 (ขอบเขตและเงื่อนไขของใบอนุญาต)

(๑) ใบอนุญาตภายใต้ภาคผนวกนี้

(i) จะต้องใช้เฉพาะในระบบที่เกี่ยวข้องกับการสอนเท่านั้น

(ii) ภายใต้มาตรา ๕๖ การโฆษณาจะต้องทำด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่น ในราคาที่เป็นธรรมหรือต่ำกว่าปกติการแลกเปลี่ยนในประเทศสำหรับงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน

(iii) จะต้องมีขออนุญาตเฉพาะภายในอาณาเขตของประเทศ และจะไม่นำสำเนางานที่ทำภายใต้ใบอนุญาตออกนอกประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้รับรองว่าจะไม่เป็นการสะดวกในการทำซ้ำในภายในอาณาเขตของประเทศ หรือ ทำได้โดยสะดวกแต่ไม่เหมาะสมในกรณีเศรษฐกิจหรือเหตุผลในทางปฏิบัติในการทำซ้ำ การทำซ้ำนั้นอาจทำนอกประเทศได้ หาก

(a) ประเทศที่ทำซ้ำงานนั้นเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเบอร์น์ หรืออนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล

(b) สำเนาการทำซ้ำทั้งหมด ต้องส่งแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตส่วนหนึ่งหรือส่วนใหญ่ทางเรือ สำหรับจำหน่ายแจกในประเทศ และสัญญาระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตกับโรงงานที่ทำซ้ำงานได้บังคับให้ทำเช่นนั้น

(c) สัญญาดังกล่าวจะต้องกำหนดว่า โรงงานที่รับจ้างทำซ้ำงานนั้น ได้รับประกันว่าการทำซ้ำงานนั้นถูกต้องตามกฎหมายภายในของประเทศที่ทำซ้ำงาน

ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องไม่มอบหมายงานที่ทำซ้ำนั้นให้แก่โรงงาน โดยเฉพาะกรณีสำเนาที่ทำซ้ำซึ่งได้รับอนุญาตภายใต้ศาลคุณวณนี้

(iv) จะไม่มีสิทธิพิเศษ และ

(v) จะไม่สามารถโอนสิทธิในใบอนุญาตต่อไปได้

(๒) ใบอนุญาตจะต้องกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่เจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ ซึ่งเหมาะสมกับมาตรฐานการลิขสิทธิ์ตามปกติของการอนุญาตโดยอิสระระหว่างบุคคลในประเทศกับเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำในประเทศของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ

(๓) หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถส่งค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของสิทธิในการทำซ้ำได้โดยเหตุผลเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องรายงานไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ซึ่งจะดำเนินการทำให้มีผลได้โดยวิธีไกลกระหว่างประเทศ ที่จะรับรองการส่งในทางสากลหรือทางอื่นในทำนองเดียวกัน

(๔) ความเงื่อนไขความถูกต้องของใบอนุญาตนี้ การทำซ้ำในครั้งนั้นจะต้องทำถูกต้อง และสำเนาโฆษณางานนั้นทั้งหมดต้องมีสิ่งดังต่อไปนี้ คือ

- (i) ชื่อเรื่องเดิมและชื่อของผู้สร้างสรรค์
- (ii) ประกาศในภาษาที่ชี้โฆษณาว่า สำนักงานได้ใช้สำหรับการจำหน่ายแจกเฉพาะในประเทศเท่านั้น
- (iii) ถ้างานที่ทำซ้ำครั้งนั้นได้มีสัญลักษณ์สงวนลิขสิทธิ์ ก็จะต้องมีสัญลักษณ์ดังกล่าวด้วย

(๕) ใบอนุญาตจะสิ้นสุดลง หากสำนักงานที่ทำด้วยวิธีการพิมพ์หรือการทำซ้ำในรูปแบบอื่นใดจำหน่ายแจกแก่สาธารณชนหรือในระบบเกี่ยวกับการสอนโดยเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำหรือโดยการมอบอำนาจของเจ้าของสิทธิในการทำซ้ำ ในราคาที่เป็นธรรมตามปกติของการแลกเปลี่ยนในประเทศในงานลักษณะเดียวกัน ซึ่งได้ทำในภาษาเดียวกันและมีเนื้อหาสาระเหมือนกันกับการโฆษณาด้วยใบอนุญาต แต่บรรดาสำเนางานที่ทำเสร็จก่อนใบอนุญาตสิ้นสุดลง จะยังคงจำหน่ายแจกต่อไปได้ จนกว่าจะหมดลง

มาตรา B5 (ใบอนุญาตสำหรับโสตทัศนูปกรณ์) ภายใต้เงื่อนไขตามบทบัญญัติในภาคผนวกนี้ ใบอนุญาตจะอนุญาตให้

(i) ทำซ้ำซึ่งเสียงและภาพโดยชอบด้วยกฎหมายในรูปโสตทัศนูปกรณ์ รวมถึงการคุ้มครองงานที่ประกอบงานด้วยอื่น ๆ, บทบัญญัติดังกล่าวนี้โสตทัศนูปกรณ์นั้นจะต้องทำและโฆษณาโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับใช้ในระบบเกี่ยวกับการสอนเท่านั้น, และ

(ii) ทำการแปลงงานโสตทัศนูปกรณ์ร่วมกันใน ... (ภาษาของรัฐหรือภาษาที่ชี้กันโดยทั่วไปในประเทศ) ด้วย

มาตรา B6 (การริชมาตรา ๑๐ และภาคผนวกนี้)

ทางเลือก X

(๑) มาตรา ๑๐ และภาคผนวกนี้จะใช้บังคับงานของประเทศที่เกิดแห่งงาน เป็นประเทศหรือประเทศอื่น ๆ ที่ผูกพันกันหรือยอมรับข้ออนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไข เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ และ/หรือเข้าร่วมกับบทบัญญัติของภาคผนวกของ Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ ของอนุสัญญาเบอร์นเพื่อการคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม

(๒) ภาคผนวกนี้จะใช้ในกรณีคำประกาศโดยรัฐบาล ตามมาตรา ๕ ทวิ (๑) ของอนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล ฉบับแก้ไขเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๑ และ/หรือการเข้าร่วมบทบัญญัติในภาคผนวกท้าย Paris Act, ค.ศ. ๑๙๗๑ ของอนุสัญญาเบอร์น เพื่อคุ้มครองงานวรรณกรรมและศิลปกรรม มีผลบังคับใช้

ทางเลือก Y

(๑) มาตรา ๑๐ และภาคผนวกนี้ จะใช้บังคับซึ่งประเทศที่เกิดแห่งงานเป็นประเทศ หรือประเทศอื่น ๆ ซึ่งชื่อปรากฏตามคำประกาศของรัฐบาลตาม ภาคผนวกนี้

(๒) รัฐบาลอาจยกเลิกใช้คำประกาศตามมาตรา ๑๐ และภาคผนวกนี้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย